

मार्गे धनवान्यफलप्रदः । सार्धं सुनिर्दयं मार्गे योऽ-
क्लिप्त्वा लवनञ्चरेत् । पदे पदे विफलता तस्य धान्यं
कुतो गृहे । रौद्रे भवे तथा सौमने पुष्पे हस्तानि-
लोत्तरे । धान्यच्छेदं प्रशंसन्ति मूलध्वजयोरपि ।
व्यतीपाते च भद्रायां रिक्तायां वैधृतौ तथा । सौमार्कि-
वध्वारेषु सुष्टिर्गृह्यं त्यजेत् ।

अथ मार्गे मेधिरौपणम् “कृत्वा तु खलकं मार्गे सभं गोम-
यलेपितम् । रोपणीया प्रवृत्तेन तत्र मेधिः शुभेऽहनि ।
स्त्रोनाम्ना कृषकैः कार्यं मेधिर्दृष्टिकमास्तुरे । मेधेर्गु-
णेन कृषकः शस्यद्विभवाद्गुणात् । न्ययोधः सप्रपर्णो
वा गाण्मारी शाल्मलिस्तथा । औदम्बरो विशेषेण
अन्योवा क्षीरवांस्तुरः । वटादीनामभावे तु कार्यं स्त्री
नामधारिका । वैजयन्तीयुता मेधिर्निम्बसर्षपरिचिता ।
धान्यक्षेपरसंयुक्ता त्वणमर्षटकान्विता । अर्चिता गन्ध-
पुष्पाभ्यां मेधिः शस्यद्विप्रदा । पौषे मेधिर्न चारोप्या
क्रूराहे श्रवणे तथा । शस्यद्विकरी मार्गे पौषे शस्य-
क्षयहारी । कपित्थविल्वधंशानां त्वणराज्ञां तथैव च ।
मेधिः कार्यं नरैर्नैव यदोच्छेदात्मनः शुभम् ।

अथ पौषे पुष्पयात्राकथनम् “अखण्डिते ततो वान्ये
पौषे मासि शुभे दिने । पुष्पयात्रां जनाः कुर्युरन्त्यो-
न्त्यं क्षेत्रसन्निधौ । परमाद्यन्त तत्रैव व्यञ्जनेर्म्भं तस्य मांसजैः ।
निरासिधैस्तथा दिव्यैर्हिङ्गुमारीचसंयुतैः । दधिभिश्च
तथा दुग्धैराज्यपायसमिश्रितैः । नानाफलैश्च मू-
लैश्च मिष्टपिष्टकयिस्तुरैः । एभिः सुदोक्तं कृत्वा तदन्नं
कदलीदले । भोजयेयुर्जनाः सर्वे यत्नदृष्टपुरःसराः ।
आचस्य च ततस्तत्र चन्दनैश्च चतुःसमैः । अन्योन्त्यं लेपनं
कुर्युस्तैलैः पक्कैः सुगन्धिभिः । कर्पूरवासितं दिव्यं
ताम्बूलं गन्धधूपितम् । भक्षयेयुः प्रपूर्णांश्च परिधाय
नवाम्बरम् । पुष्पैराभरणं कृत्वा नमस्कृत्य शचीपतिम् ।
गीतैर्वाद्यैश्च नृत्यैश्च कुर्युस्तत्र महोत्सवम् । ततस्तु
हर्षिताः सर्वे मन्त्रं श्लोकचतुष्टयम् । हस्तसंपुटकं कृत्वा
पठेयुर्दीव्य भास्करम् । श्लोके चाखण्डिते धान्ये तत्र
देव ! प्रसादतः । पुष्पान्तु मीरिताः सर्वे शस्यानि शुभका-
रकाः । मनसा कर्माणा वाचा ये चास्माकं विरोधिनः ।
ते सर्वे प्रशमं यान्तु पुष्पयात्राप्रभायतः । धान्यदृष्टि-
योद्विः प्रद्विः पुनर्दारयोः । राजसम्मानद्विजिग्यं गवां
द्विद्विस्तथैव च । मन्त्रशासनद्विजिग्यं लक्ष्मोद्विजिग्यं-
शम् । अस्माकमस्तु सततं यापत् पूषो न यत्सरः ।

ततः प्रसदिताः सर्वे वृजेयुः खनिकेतनम् । न भोजनं
पुनः कुर्युस्तस्मिन्नहनि मानवाः । हिताय सर्वलोकानां
पुष्पयात्रा मनोहरा । पुरा परागरेष्वेयं कृता सर्वविधा
धिनी । तस्मादियं प्रयत्नेन पुष्पयात्रा विधानतः । सर्व-
विघ्नप्रशान्त्यर्थं कार्या शस्यस्य दृष्टये । पुष्पयात्रां न
कुर्वन्ति ये जना धनगर्विताः । न विघ्नोपशमस्तेषां कुत-
स्तादत्तरे सुखम् । पौषे मासि ततः कुर्याद्धान्यच्छेदं
विचक्षणः । सर्वं यित्वा यथायोगमादकेन प्रसापयेत् ।
सुप्रसाद्य च तद्धान्यं यथाशक्तिं प्रबन्धयेत् । प्रसादेनापि
पौषे न व्ययं तस्य न कारयेत् । सापनं सर्वशस्यानां वा-
मावर्त्तेन कीर्तितम् । धानपूनां दक्षिणावर्त्तं सापनं
क्षयकारकम् । वामावर्त्तेन सुखदं धानपूद्विकरं परम् ।
आदकलक्षणम् “द्वादशाङ्गुलकैर्मानैरादकः परिकीर्तितः ।
श्लेषातकास्त्रपुद्गागलतनादकसुत्तमम् । कपित्थपर्वाटीनि-
म्बजनितं दैगप्रवर्द्धनम् ।

अथ धानप्रस्थापनम् । हस्ते स्वातौ च पुष्पयात्रां रेवत्याञ्च
प्रजापतौ । यममूलोत्तरे सौम्ये मघायाञ्च पुनर्वसौ । जीवे
सोमे ऋगोर्वारे निधने क्रूरार्जते । मीनलग्ने शुभे कृत्ते
धानप्रस्थापनसुत्तमम् ।

क्षपिकर्त्तव्यतायां विशेषो दृष्टत्पराशरसं० दर्शितोयथा
“यतःपुरं गृहस्थस्य कर्मचारं कलौ युगे । धर्मे साधारणं
साक्षात्तुर्वर्णक्रमगतम् । सुधाकं सम्प्रयत्न्यासि पाराश-
रप्रचोदितम् । पटकर्मपहितोविप्रः क्षपिष्ठितं समाश्रयेत् ।
हीनाङ्गं व्याधिसंयुक्तं प्राणहीनञ्च दुर्बलम् । क्षुद्रयुक्तं
हृषितं आलस्यनङ्वाहं न वाहयेत् । क्षिराङ्गं नीरुजं
हृषितं शान्तं पण्डविवर्जितम् । अष्टष्टं सवन्त्रागणधन-
ङ्वाहं तु वाहयेत् । वाहयेद्दिवसस्याधे पश्चात् स्नानं स-
माचरेत् । कुगपैर्न क्षपि कुर्यात्सर्वथा धेनुसंग्रहम् । न
न्यनं पातनं रक्षा द्विजः कुर्यात्पृष्टही गयाम् । वस्त्रा-
यत्नतो रक्ष्या वधन्ते ते यथाक्रमम् । न दूरे तास्तु मो-
क्तव्याश्चरण्या कदाचन । दूरे गावश्चरन्त्यो वै न भवन्ति
शुभायनाः । प्रातरेव हि दोन्धव्या दुह्याः सायं तथा
गृही । दोग्धुर्विपर्यये नैव वर्द्धन्ते ताः कदाचन । अ-
नादेयद्वयं मुक्ता स्ववन्द्यद्विदिनं पयः । तद्विह्वेयतादीनां
पूज्या गावः कथञ्च ताः । यस्याः शिरसि ब्रह्मास्ते स्क-
न्धदेशे शिवः स्मृतः । पृष्ठे विष्णुस्तथा तस्यौ सुतयश्च-
रयेषु तु । या अन्वा देवताः काचित्तस्या लोमसु ताः
स्थिताः । सर्वदेवमयी गौस्तु तद्विषेत्तज्जितो हरिः ।